

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 14 sierpnia 1957 r.

Nr 64

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

394 — nr 246 z dnia 17 lipca 1957 r. w sprawie opracowywania programów miejskiego budownictwa mieszkaniowego na okresy 3-letnie 561

ZARZĄDZENIE

395 — Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 18 lipca 1957 r. w sprawie ustalenia na rok 1957 maksymalnej wysokości kredytu bankowego na budowę domu jednorodzinnego bądź mieszkania w małym domu mieszkalnym i domu wielomieszkaniowym 562

INSTRUKCJA

396 — Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 25 lipca 1957 r. w sprawie terminów i trybu przygotowania programów miejskiego budownictwa mieszkaniowego na okresy trzyletnie 562

OBWIESZCZENIE

397 — Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z dnia 26 lipca 1957 r. w sprawie ogłoszenia ustanowionych przez Polski Komitet Normalizacyjny norm państwowych 566

394

UCHWAŁA Nr 246 RADY MINISTRÓW

z dnia 17 lipca 1957 r.

w sprawie opracowywania programów miejskiego budownictwa mieszkaniowego na okresy 3-letnie.

Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Począwszy od 1958 r. należy sporządzać programy miejskiego budownictwa mieszkaniowego na okresy 3-letnie zwane dalej „programem”.

2. W latach następnych należy sporządzać corocznie kolejny program budownictwa. Program ten zawierać będzie nowe zadania na rok trzeci, a w zakresie dwóch lat poprzedniego programu jedynie takie zmiany, które uzgodnione zostały z wykonawcą, oraz uzupełnienia wynikające z nowych dodatkowych możliwości materiałowych i finansowych.

3. Pierwszy rok każdego programu stanowi podstawę do opracowania rocznego planu inwestycyjnego budownictwa mieszkaniowego i innych zadań objętych narodowym planem gospodarczym, dotyczących przyrostu zasobów mieszkaniowych.

4. Program stanowi podstawę do dokonania odpowiednich przygotowań, zwłaszcza zabezpieczenia wykonawstwa budowlano-montażowego i zaopatrzenia materiałowego i uzbrojenia terenów budowlanych. Zapas przygotowanych terenów budowlanych powinien odpowiadać potrzebom budownictwa ujętego w programie.

5. Program budownictwa powinien obejmować:

a) zadania rzeczowe i nakłady finansowe na budownictwo mieszkaniowe wraz z niezbędnymi urządzeniami towarzyszącymi (usługowymi, komunalnymi i socjalnymi), realizowane w ramach terenowych planów inwestycyjnych,

b) zadania rzeczowe i nakłady finansowe na budownictwo mieszkaniowe realizowane w ramach centralnych resortowych planów inwestycyjnych i inwestycji pozalimitowych,

c) środki kredytowe państwowe przeznaczone na pomoc Państwa dla budownictwa ze środków własnych ludności, przewidywaną wysokość tych środków oraz przewidywane efekty tego budownictwa.

§ 2. Programem budownictwa nie należy obejmować inwestycji mieszkaniowych realizowanych w ramach planu inwestycyjnego Ministerstwa Obrony Narodowej i Ministerstwa Spraw Wewnętrznych na wyłączonych terenach wojskowych.

§ 3. Program budownictwa opracują dla obszaru powiatu, miasta stanowiącego powiat lub miasta wyłączonego z województwa prezydium właściwych rad narodowych na podstawie ustaleń i danych, o których mowa w §§ 4 i 5. W miastach wyłączonych z województw mogą być opracowywane programy dla obszaru poszczególnych dzielnic.

§ 4. 1. Rada Ministrów ustala wysokość nakładów finansowych na realizację programów budownictwa na terenie poszczególnych województw i miast wyłączonych z województw z podziałem określonym w § 1 ust. 5.

2. Prezydium wojewódzkich rad narodowych ustalają wysokość nakładów finansowych na realizację programów budownictwa w powiatach i miastach stanowiących powiaty w ramach nakładów określonych przez Radę Ministrów na cele wymienione w § 1 ust. 5 lit. a) i c).

§ 5. Właściwi ministrowie opierając się na ustaleniach dokonanych przez Radę Ministrów na podstawie § 4 ust. 1 określają zadania rzeczowe i wysokość nakładów finansowych na budownictwo mieszkaniowe, o którym mowa w § 1 ust. 5 lit. b), realizowane przez podległych inwestorów. Inwestorzy obowiązani są zgłaszać prezydiom właściwych rad narodowych wszelkie dane niezbędne do opracowywania programów budownictwa.

§ 6. Terminy i tryb przygotowania programów budownictwa określi instrukcja Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, z tym że pierwsze programy budownictwa powinny być sporządzone w 1957 r. na lata 1958, 1959 i 1960.

§ 7. Ministrowie Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, Gospodarki Komunalnej i Finansów po porozumieniu z Komisją Planowania przy Radzie Ministrów określają tryb i formy dokonywania przez przedsiębiorstwa budowlano-

montażowe rozliczeń z inwestorami w zakresie wykonania rocznych zadań rzeczowych i finansowych objętych programami. Wyżej wspomniany tryb rozliczeń zastosowany zostanie po raz pierwszy w odniesieniu do wykonania zadań objętych pierwszym programem trzyletnim.

§ 8. Wykonanie uchwały porucza się Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, zainteresowanym ministrom oraz prezydiom wojewódzkich rad narodowych.

§ 9. Traci moc § 1 uchwały nr 79 Prezydium Rządu z dnia 29 stycznia 1955 r. w sprawie zapewnienia środków uprzemysłowienia w zakresie budownictwa mieszkaniowego.

§ 10. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

395

ZARZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 18. lipca 1957 r.

w sprawie ustalenia na rok 1957 maksymalnej wysokości kredytu bankowego na budowę domu jednorodzinnego bądź mieszkania w małym domu mieszkalnym i domu wielomieszkaniowym.

Na podstawie § 7 ust. 2 uchwały nr 81 Rady Ministrów z dnia 15 marca 1957 r. w sprawie pomocy Państwa dla budownictwa mieszkaniowego ze środków własnych ludności (Monitor Polski Nr 22, poz. 157) zarządza się, co następuje:

§ 1. Dla indywidualnego budownictwa mieszkaniowego i spółdzielni mieszkaniowych, z wyjątkiem spółdzielni typu lokatorskiego, ustala się maksymalną wysokość kredytu bankowego, który może być przyznany na budowę jednego domu jednorodzinnego bądź mieszkania w małym domu mieszkalnym i domu wielomieszkaniowym w zależności od wielkości powierzchni użytkowej w sposób następujący:

Powierzchnia użytkowa w m ²	Dom jednorodzinny lub mieszkanie w małym domu mieszkalnym	Mieszkanie w domu wielorodzinnym
	w z ł o t y c h	
do 50	95.000	100.000
do 85	105.000	105.000
do 110	110.000	110.000

§ 2. Dla spółdzielni mieszkaniowych typu lokatorskiego maksymalną wysokość kredytu bankowego, który może być przyznany jako przeciętny dla planowanego programu na budowę jednego lokalu mieszkalnego, ustala się na kwotę zł 110.000.

§ 3. Kredyt bankowy należy przydzielić w pierwszej kolejności na budowę domów mieszkalnych, przy których budowie będą stosowane występujące na danym terenie materiały miejscowe, jak glina, kamień, żużel itp.

§ 4. 1. Kredytobiorcy, którzy zgodnie ze swym programem rzeczowym kontynuują roboty z roku 1956, mogą korzystać z dodatkowego kredytu w granicach kwot ustalonych przepisami § 1 i § 2.

2. Wysokość dodatkowego kredytu należy ustalać w zależności od stopnia zaawansowania robót i posiadanych przez pożyczkobiorcę zapasów materiałowych, pod warunkiem odpowiedniego uzupełnienia wkładu własnego.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Gospodarki Komunalnej: St. Sroka

396

INSTRUKCJA KOMISJI PLANOWANIA PRZY RADZIE MINISTRÓW

z dnia 25 lipca 1957 r.

w sprawie terminów i trybu przygotowania programów miejskiego budownictwa mieszkaniowego na okresy trzyletnie.

Na podstawie § 6 uchwały nr 246 Rady Ministrów z dnia 17 lipca 1957 r. w sprawie opracowywania programów miejskiego budownictwa mieszkaniowego na okresy 3-letnie (Monitor Polski Nr 64, poz. 394) ustala się, co następuje:

I. Przygotowanie postulatów do programów.

§ 1. 1. Postulaty do programu miejskiego budownictwa mieszkaniowego, zwanego dalej „programem”, przygotowują powiatowe (miejskie) komisje planowania gospodarczego. Materiałami do przygotowania postulatów są: